

infantesa, i ara ens n'ofereix la segona, 22, rue Tourlaque, en què reviu la seva etapa de París, que abraça del juny de 1974 a l'agost de 1978, quan va viure a la Cité Internationale des Arts amb la intenció d'estudiar gravat i va tenir un estudi a l'adreça que dona nom al llibre. Va presentar l'obra l'arxiver David Moré a la Fundació Valvi de Girona, on, a la vegada, Ansón ofereix una exposició de la seva obra de l'època indicada, amb el nom del barri on vivia: «Les Fusains». Tot i trobar-nos en el marc gironí, però, la protagonista dels comentaris va ser Tossa. Ansón i la Babel de les arts mantenen una relació d'amor i desamor. L'artista no ha paït els canvis profunds soferts per la vila i la indiferència de la gent davant determinats temes, i molta de la seva obra expressa aquest desencís, que l'ha portat fins i tot a viure fora de la població. Algú hauria de propiciar la reconciliació del paradís blau i el pintor que, embadalit per Chagall, no deixa d'anar pintant finestres.

>> Aida Mauri, guanyadora del concurs de pintura ràpida. (Autoria: JOAN DOMÈNECH)

Concurs de pintura a Lloret | El Club Marina Casinet organitza, una vegada a l'any, per l'abril, el Concurs de Pintura Ràpida. En la darrera edició el dia va ser plujós, però, tot i això, van fer acte de presència trenta-sis artistes, dels quals van resultar guardonats Aida Mauri Crusat, amb el primer premi (1.200 euros); Alejandro Miras Esteban, amb el segon (1.000 euros), i Julio García Iglesias, amb el tercer (800 euros). El premi especial Natura (750 euros), donat directament per la Regidoria de Medi Ambient, va recaure en el llorentenc Narcís Sala Gascons, que, recollint el suggeriment de les bases, va pintar un paisatge interior, centrat en la capelleta de Puig i Cadafalch dedicada a la Mare de Déu. L'exposició de les obres, inaugurada per les autoritats el mateix dia del concurs, a les sis de la tarda, ha romàs oberta un parell de setmanes.

Santa Coloma: cessió a l'Arxiu | 2.500 documents constitueixen el fons que la família del colomenc Joaquim Jordà (1935-2006) ha cedit a l'Arxiu Comarcal de la Selva, procedents de l'estudi que el cineasta tenia al barri del Raval de Barcelona, on va passar els darrers anys de la seva vida. L'Arxiu vetllarà per la conservació d'aquest dipòsit i en farà difusió. En aquesta línia, la primera acció promoguda, junt amb l'Ajuntament de Santa Coloma, és una exposició que s'inaugurarà el proper mes de novembre i en què es mostraran els documents més significatius d'aquesta cessió. L'exposició té tres parts bàsiques, dedicades, la primera (que consta de pel·lícules, guions i altres materials afins), a la seva activitat de cineasta; la segona, a la tasca de professor universitari i de traductor, i la tercera (que inclou part de la seva biblioteca personal), a la seva vida privada.

LA CERDANYA

SANDRA ADAM

El subsol de Puigcerdà | Amb l'objectiu de crear un nou atractiu turístic, l'Ajuntament de Puigcerdà ha iniciat les obres de recuperació i restauració dels túnels que hi ha al subsol de la vila. Es tracta d'una xarxa d'una vintena de túnels subterranis que comunicaven el nucli antic de la vila amb la part exterior de la muralla. Malgrat que encara no se n'han definit els usos, es creu que es van construir al segle XVIII i que estan estretament vinculats amb els successius setges que va viure la capital cerdana.

De moment només seran accessibles dos d'aquests túnels. L'un és el que es troba sota la plaça de l'Ajuntament, on, a més, es pot visitar un antic pou de glaç de la vila que havia estat una de les sitges del castell. L'altre és el del passeig del 10 d'Abril, el qual s'ha rehabilitat recentment gràcies al finançament del Pla de Monuments de la Diputació de Girona i del mateix Ajuntament.

Aquest estiu, els túnels s'obriran al públic, i aquesta acció permetrà explicar una part més de la història de la vila. És una iniciativa per ampliar i difondre el patrimoni cultural puigcerdanenc.

>> Túnel del subsol del passeig del 10 d'Abril de Puigcerdà.

(Autoria: EMILI GIMÉNEZ GARCIA)

De la Cerdanya al Penedès pel camí ramader de Marina | Aquest darrer mes d'abril es va signar a Llívia l'acord per crear l'Associació del Camí Ramader de Marina, formada pels ajuntaments de Santa Margarida i els Monjos, Lluçà i Llívia. Aquesta associació és un pas més en el compromís adquirit el 2015 entre els tres consistoris per recuperar els antics senders que utilitzaven els pastors per fer la transhumància entre el litoral català i el Pirineu oriental.

Així el projecte es consolida i defineix els seus àmbits d'acció. D'una banda, l'estudi i la difusió de la transhumància a Catalunya i, de l'altra, la recuperació del camí ramader de Marina, que en molts trams ha quedat en desús. La voluntat és traçar i adaptar el camí en la seva totalitat i donar-li un nou ús elaborant una ruta excursionista per etapes que permetrà promoure els diferents recursos de dinamització turística i cultural que hi ha al llarg dels més de dos-cents quilòmetres que comprèn. Aquesta és una iniciativa excel·lent que serà benvista per caminants i ciclistes amants dels desnivells i dels canvis de paisatge del nostre país.

EL RIPOLLÈS

EUSEBI PUIGDEMUNT

Monges enfront del poder | La sala Abat Arnau de Vilalba del Palau de l'Abadia de Sant Joan de les Abadesses va acollir el 18 de març la conferència «Monges enfront el poder: De l'expulsió de les monges de Sant Joan a la destrucció del monestir de Helfta», a càrrec de la monja i teòloga Teresa Forcades i la historiadora i arxivera Irene Brugués. Aquesta conferència s'emmarca dins

cròniques

dels actes «Mil anys d'absència», que commemoren els mil anys de l'emissió de la butlla del papa Benet VIII, amb la qual s'extingí la comunitat femenina del monestir santjoaní, el primer cenobi femení de la Catalunya comtal. La mateixa Irene Brugués ha elaborat un dossier per a l'alumnat de cicle superior de primària titulat *Sant Joan de les Abadeses, el primer monestir femení*, en què, a banda d'explicar el monaquisme en termes generals, explicita el monaquisme femení focalitzat en aquest cenobi i les raons de la seva extinció.

Escultures de Rosa Serra | El 14 d'abril, a l'Espai Art l'Abadia se celebrà el Dia Internacional de l'Art, amb una visita guiada a l'exposició d'escultures «Rosa Serra: Classicisme i contemporaneïtat». La mateixa artista explicà la gènesi creativa de les peces que configuren la mostra, repartida en tres espais diferenciats: les maquetes en guix, a la planta baixa del claustre, els bronzes, al primer pis, i les darreres creacions, fetes amb materials com ara el polièster o l'alumini, a la sala Joan Maragall, al segon pis del Palau. Cal afegir que les escultures de bronze del primer pis anaven acompanyades cadascuna per un haiku compost per a l'ocasió pel comissari de l'exhibició, que és qui signa aquest escrit.

Sense moure'ns del Palau de l'Abadia, el 22 d'abril hi va tenir lloc el lliurament dels premis del VIII Certamen Literari Joan Maragall, patrocinat per l'Ajuntament de la vila. Els guanyadors van ser Joan Armengol en la categoria de poesia, amb el poemari *Testament poètic*, i Carles Gonzàlez en prosa, amb la narració *Patis interiors*. L'acte va ser amenitzat pel flautista Iulian Gogu i la violoncel·lista Svetlana Tovstukha.

I encara al voltant de la diada de Sant Jordi, el Museu Etnogràfic de Ripoll va organitzar unes activitats prèvies, els dies 21 i 22, que van consistir en un taller de punts de llibre de l'Scriptorium i en l'elaboració d'un punt de llibre amb quatre imatges de peces del mateix museu relacionades amb la cuina, atès que enguany és l'Any Europeu del Patrimoni Cultural i que es pretén posar en valor el patrimoni immaterial del terror, de la cuina en aquest cas. El punt de llibre s'acompanyava d'una recepta extreta de l'obra *La vida a pagès*, de Núria Roquer.

Les peces del mes | Amb motiu de l'Any Europeu del Patrimoni Cultural, el museu ha concebut la iniciativa (entre altres activitats) de «la peça del mes»: cada mes, des del gener, es mostra un objecte que actualment es

>> Rosa Serra, la segona per la dreta, durant la visita guiada a la mostra d'escultures a l'Espai Art l'Abadia.

(Autoria: AJUNTAMENT DE SANT JOAN DE LES ABADESSES)

conserva al magatzem i que no es pot veure a l'exposició permanent. Les peces exhibides fins ara han estat una sèrie de rajoles modernistes esmaltades (gener), una pintura a l'oli, *Paisatge de muntanya*, del pintor Josep Ribot (febrer), i la *ninyola*, que és un cordill entrotllat en dos pals que servia per marcar la línia de les rases que s'obrien al llarg de la vinya (març).

El dia 22 d'abril s'obrí al públic l'exposició temporal del museu «Cercant remei», una mostra comissariada pel doctor Daniel Palomer que se centra en la medicina tradicional des del punt de vista de les creences populars. Es pot visitar fins al 30 juny.

GIRONINS A L'EXTERIOR

RAMON VIÑAS

Vaig arribar a Londres el setembre del 2017. Després d'una estada de sis mesos a Irvine (Califòrnia), m'esperava una nova experiència: estudiar el màster Machine Learning MSc a la University College London. Em feia molta il·lusió començar aquests estudis, perquè em fascina el camp de la intel·ligència artificial. En aquest sentit, estic molt agraït al Patronat de la Politècnica de la Universitat de Girona per l'ajut que he rebut a través de la beca Josep Maria Ginés i Pous.

La primera setmana ja vaig conèixer els que han estat els meus amics i companys de classe. El que més em va agradar va ser la diversitat de nacionalitats (són d'Anglaterra, els Estats Units, la Xina, Alemanya, França, Mèxic, Àustria...) i *backgrounds* (matemàtiques, física, enginyeries, psicologia, economia...). Molts, a més, provenen d'universitats molt prestigioses (Oxford, Cambridge, Carnegie Mellon...). No obstant això, les classes tenen més alumnes i l'ambient és menys familiar que a la Universitat de Girona. Quant als professors, la majoria són referents a escala mundial i alguns

d'ells, de Google Deepmind, han protagonitzat els avenços més importants en intel·ligència artificial d'aquest segle (AlphaGo, AlphaZero...). Al principi de curs se'm feia estrany fer classes en anglès, però a poc a poc m'hi he anat acostumant. De fet, ara trobo que molts dels termes utilitzats en intel·ligència artificial sonen més naturals en anglès: les traduccions al català a vegades em semblen una mica forçades.

Pel que fa a la ciutat, Londres té molt d'encant. El que més m'agrada són els parcs (molt bonics i tranquils) i els museus (interessantíssims i gratuïts!). Ara bé, he d'admetre que no m'hi he acabat d'adaptar, perquè és una ciutat massa gran pel meu gust (té més habitants que tot Catalunya!) i el clima és sempre força apagat i depressiu. Estic aprenent moltíssim, però trobo a faltar l'ambient de Girona.

El màster està sent molt intens i no és, ni de bon tros, tan senzill com poden deixar entreveure les darreres notícies de la política a Espanya. No hi ha dret que determinades persones frivoltzin aquest tipus d'estudis.